Révfülöpi Képek

2012. január ■ XXII. évfolyam 1. szám

Révfülöp és környéke polgárainak és üdülőtulajdonosainak lapja

„Forr a világ bús tengere, ó magyar!”

– Egy polgármester dilemmái múltról és jövőről a 2012. esztendő elején –

Nem véletlen választottam írásom címéül Berzsenyi Dániel több mint kétszáz évvel ezelőtt, 1807-ben írt *„A magyarokhoz”* című versének sorait. *„Forr a világ…”*, hiszen gazdasági, morális és természetökológiai válság van világunkban, hazánkban pedig *„ó magyar”,* VÁLTOZÁSOK amelyekre régóta vártunk, de nem teljesen így gondoltunk! Ezért is töprengek rendhagyó módon közelmúltunk történéseiről és a várható közeljövőnk kilátásairól, osztom meg gondolataimat Önökkel, saját településünk jövőjéről…

Az elmúlt esztendőről

Működési, fenntartói területen óriási eredmény volt, hogy az önkormányzatokat ért újabb pénzügyi megszorítások ellenére is megőriztük a munkahelyeket, senki munkakörét nem építettük le, (jól) működtek egészségügyi, szociális, oktatási, önkormányzati, turisztikai, kulturális és településüzemeltetési szolgáltatásaink. Új munkatársakkal erősödve több és hatékonyabb munkavégzésre került sor. A közmunkaadás lehetőségét maximálisan kihasználtuk, és 2011-ben több révfülöpi polgárnak biztosítottunk időszaki foglalkoztatást saját költségünkön.

Önkormányzatunk és intézményei éves átlagszinten kb. 78 főnek adnak munkát, így a „hivatal” településünk legnagyobb munkáltató „cége”. Az alacsony bérek mellett is – hiszen 2008 óta bérstop van – sikerült bérmegtakarításból szerény évvégi jutalommal elismerni alulfizetett állandó dolgozóink munkáját is.

Folytatás a 4. oldalon...

Idősek karácsonya

Az ünnepi alkalmak, szertartások az emberek életében fontos szerepet töltenek be.

Fotó: Herceg

A Karácsony az év legcsodálatosabb ünnepe, a fenyőfa, a tündöklő gyertyák fénye, az ünnepi készülődés elkápráztat bennünket, az advent időszaka, a gondtalan együttlét, az ajándékozás, szeretetet varázsol a szívünkbe. Az ünnep hozzájárul ahhoz, hogy harmónia, béke nyugalom költözzön a lelkünkbe, s mikor az ünnep varázsa elmúlik, szelleme tovább éljen közöttünk.

2011. december 20-án 16 órára 350 nyugdíjas állandó lakost hívott meg az Önkormányzat a helyi általános iskolába a Karácsonyi ünnepi műsorra. Az érkezőket Miklós Tamás polgármester úr és Varga Béláné alpolgármester asszony fogadta egy pohár pezsgővel. Az iskola tornaterme megtelt meghívott vendégekkel, ahol elsőként Miklós Tamás polgármester mondott ünnepi köszöntőt. Ezután Rádóczy Kálmánné köszöntötte a megjelenteket kedves szavaival az Őszirózsa Nyugdíjas Klub képviseletében, majd Szomjas-Jakab Erzsébet szolgálatvezető, a Révfülöpi Szociális Szolgálat nevében. Következett a Napközi Otthonos Óvodások műsora, majd pedig az Általános Iskola tanulóinak színes előadása. Az Őszirózsa Nyugdíjas Klub karácsonyi dalcsokrával fejeződött be az ünnepi műsor. Az ünnepi műsort követően a vendéglátás az iskola aulájában zajlott, ahol Lehoczky Judit operett és dalénekes lépett fel. Szerény ajándékcsomagot nyújtottak át az est befejezéseként a megjelenteknek, melyet az Önkormányzat biztosított.

Fotó: Herceg

„Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejts el mindent, figyelj az ÜNNEPRE.” – írja Márai Sándor.

Őszinte szívvel kívánok boldog életet, harmóniát, békességet, szeretetet, egészséget mindennapjaikban.

Szomjas-J. Erzsébet

Az ország csúcsán

2011. november 29-én került sor Budapesten a Magyar Sport Házában a 2010/2011-es tanév sporteredményeit értékelő díjkiosztó ünnepségre.

Iskolánk az elmúlt évhez hasonlóan az idei díjkiosztóra is meghívást kapott a Magyar Diáksport Szövetségtől. A nyári békéscsabai Kisiskolák Diákolimpiájának Országos Döntőjén elért nagyszerű eredményeink sejtették, hogy ebben az évben is bent leszünk a legjobban teljesítő iskolák sorrendjében. Sajnos az id. Kováts Tibor emlékkupát nem tudtuk még egyszer megkaparintani (néhány ponttal maradtunk le Balatonszemestől), de a pontozások közti különbségek ismét a tavalyihoz hasonló furcsa helyzetet hoztak. (Tavaly megnyertük a kupát, az összesítésben mégiscsak másodikak lettünk.)

Eredményeink alapján Fiú labdarúgás II. hely, Leány atléta csapat III. hely, Fiú svédváltó III. hely, Perger Máté 600m III. hely, leány kézilabda V. hely, Hajba Mirjam 800m VI. hely. Atlétikában 21 pontot, labdarúgásban 21 pontot, kézilabdában 12 pontot értünk el.

Fotó: Iskola

Így a tanévi versenyrendszerben a Magyar Diáksport Szövetség pontozásában 9 ponttal előztük meg a balatonszemesi Reich Károly sportiskolát. A Magyar Diáksport Szövetség, a Magyar Olimpiai Bizottság, ill. a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által biztosított elismerő oklevelet, mint Magyarország legjobb Kisiskolájának Miklós Tamás Révfülöp nagyközség Polgármestere, Németh László igazgató és Eitner József testnevelő tanár vehette át Martinek János MDSZ alelnöktől és Dr. Istvánfi Csaba MOB elnökségi tagtól.

Németh László

XT?

Gyakorlatilag elkészült az Integrált Közösségi Szolgáltatói Tér, nemsokára birtokba veheti a település lakossága az újjászületett egykori ÉDÁSZ épületet.

Divat manapság különleges neveket adni a gyerekeknek, de csak nekem „hallatszik” borzalmasan az IKSZT? Lehetne magyarul? ***Ky***

Gyűjtsünk okosan

Tájékoztató a szelektív hulladékgyűjtés szabályairól.

Az Észak-Balatoni Hulladékgazdálkodási Rendszer keretében 2012 májusától településünkön is megvalósult a hulladékok elkülönített gyűjtése. A szelektív hulladékgyűjő szigeteken elhelyezett edények ürítését az önkormányzat által kijelölt közszolgáltató, a PROBIO Zrt. végzi. A szelektív hulladékgyűjtőknél fontos a rend, tisztaság megtartására való törekvés, alapkövetelmény a hulladékok megfelelő módon történő elhelyezése.

A gyűjtőszigeteken a következő hulladékokat lehet elhelyezni, az alábbi szabályok betartásával:

A kék színű konténerbe papír hulladékok helyezhetők:

fekete-fehér, színes folyóirat, újság, kartonpapír, hullámpapír, füzet, könyv, katalógus, irodai papír.

A nagyobb méretű darabokat laposan, összehajtva kell behelyezni.

NEM LEHET a papírgyűjtőben szennyezett zsíros, műanyaggal, fémmel kevert papírt, indigót ismeretlen anyagot, szemetet elhelyezni.

A sárga színű konténerbe műanyag hulladékok helyezhetőek:

PET palack (tiszta üdítős, ásványvizes műanyag palackok), műanyag zacskó, fólia, italos-karton doboz (tejes, üdítős), mosószeres flakon, tejfölös, margarinos doboz, alumínium doboz.

A PET palackot, alumínium dobozt és az italos-karton dobozokat laposra taposva, kupak nélkül kell elhelyezni.

NEM LEHET a műanyag gyűjtőben vegyszerrel szennyezett műanyaghulladékot, hungarocellt, műanyag játékokat, bútorokat, ismeretlen anyagokat, szemetet elhelyezni.

A zöld színű konténerbe üveg hulladékok helyezhetők:

Tiszta, kiöblített, ép vagy törött fehér vagy színes üvegpalack.

Az üvegeket tető illetve kupak nélkül kell elhelyezni.

NEM LEHET az üveg gyűjtőbe zsíros, olajos, vegyszeres illetve mérgező anyaggal szennyezett sík vagy fémszálas üveget valamint ismeretlen anyagot, szemetet elhelyezni.

Kérjük, szíveskedjenek a fentiek szerint eljárni a hulladékok elhelyezésénél, hozzájárulva ezzel környezetünk védelméhez.

PROBIO ZRT

Révfülöpi falinaptár!

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is megjelent Révfülöp Falinaptára, amely megvásárolható 1000,-Ft/db áron a Tourinform Irodában. (8253 Révfülöp, Villa Filip tér 8/b. Tel. 87/463-092; 463-194 E-mail: revfulop@tourinform.hu)

KÖSZÖNET – amatőr és profi fotósoknak!

Köszönjük szépen az Ön által beküldött fotókat, amelyeket a 2012. évi révfülöpi Falinaptár megjelentetéséhez fel is használtunk.

Kérem, gondoljon arra, hogy a következő évben is lesz révfülöpi Naptár, számítunk ismét az Ön közreműködésére is.

A beküldött fotókért ajándék Naptárt kap:

Galambos Attila Győr; Lakat Imre Ajka; Manfred Kannacher Révfülöp; Nemes Béla Veszprém; Sándorfi Zoltán Budapest; Tóth Diána Révfülöp; Udo Seidel Németország; Willi Kerskiek Németország;

FELHÍVÁS – amatőr és profi fotósoknak!

Egész évben gondoljanak arra, hogy a következő évben is lesz Révfülöp Naptár, így készítsenek jellegzetes révfülöpi, a községre jellemző fotókat, amelyekkel 2013-ban is segíthetik egy nagyon szép, színvonalas Naptár képanyagának összeállítását.

Bővebb információ: Tourinform Iroda, 8253 Révfülöp, Villa Filip tér 8/b

E-mail: revfulop@tourinform.hu

Tel./fax: +36 87 463 194; vagy 463-092

A 2012. évi Falinaptár még kapható – 1000,-Ft/db – a Tourinform Irodában!

Dr. Szabóné Barsi Katalin
Tourinform irodavezető

Agrárkamarai regisztráció

Figyelem: az agrárszektor vállalkozásainak nem kell regisztrálniuk a Kereskedelmi és Iparkamaránál!

Az Országgyűlés 2011. november 21-én fogadta el a gazdasági kamarákról szóló törvény módosítását, amelynek értelmében a gazdálkodó szervezetek kötelesek kérni a székhelyük szerint illetékes területi kereskedelmi és iparkamaránál a kamarai nyilvántartásba való bejegyzésüket, regisztrációs díj ellenében.

A nyilvántartásba vételi kötelezettség azonban nem vonatkozik a mezőgazdasági tevékenységet főtevékenységként végző gazdálkodó szervezetekre és a mezőgazdasági termelőkre.

Mezőgazdasági tevékenységnek minősül: a mezőgazdasági termelés; az erdőgazdasági, halászati és vadászati tevékenység; az ezekhez közvetlenül kapcsolódó feldolgozó, kereskedelmi és szolgáltató tevékenységek; valamint a mezőgazdasági termékek piacra jutását segítő tevékenységek.

Az ilyen tevékenységeket főtevékenységként folytató gazdálkodó szervezeteknek tehát nem kell kérniük az MKIK nyilvántartásába való bejegyzésüket, és így nem vonatkozik rájuk a kamarai hozzájárulás megfizetésének kötelezettsége sem.

Az Országgyűlés 2011. november 21-én elfogadta az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely tartalmazza a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény módosítását is.

További információ kérhető Horváth Adrienn (30/573-9465) és Csom Lőrinc (06-30/330-2351) agrárkamarai tanácsadóknál.

Hirdetmény!

A Polgármesteri Hivatal tájékoztatja a településen élő időskorú, szociálisan rászoruló lakosságot, hogy közfoglalkoztatás keretében 2012. március 31-ig az idősekkel való folyamatos kapcsolattartás céljából az önkormányzat két főt foglalkoztat.

Felhívjuk azon személyek figyelmét, akik – fűtési, élelmezési, egészségi állapotukból kifolyólag - segítségre szorulnak, az alábbi elérhetőségeken jelezhetik problémájukat.

Elérhetőségek: Szomjas-Jakab Erzsébet Szociális Szolgálat vezető: 06/30/236-6261
Polgármesteri Hivatal: 06/87/464-244

Tisztelt olvasó!

Amennyiben úgy érzi, közérdeklődésre számot tartó mondanivalója, javaslata, kérdése van írja meg és küldje el nekünk (kizárólag géppel készült írásokat veszünk át).

Bárkitől elfogadunk közlésre alkalmas cikket, abban az esetben is, ha mondandójával nem mindenben értünk egyet. Helyi közéleti fórumot kívánunk ily módon biztosítani a különböző véleményeknek.

Rókacsapda igénylése

A településen nagyszámban megjelenő rókák befogására Önkormányzatunk rókacsapdákat vásárolt. Igény esetén a rókacsapdákat a lakosság rendelkezésére bocsátjuk 1-1 hét időtartamra, a jelentkezés sorrendjében. Az igényeket Kondor Géza településgazdálkodási csoportvezetőnél kérjük jelezni a 06-20/962-5582 telefonszámon.

Révfülöpi Képek

Révfülöp és környéke polgárainak és üdülőtulajdonosainak lapja
Felelős kiadó: Révfülöp Nagyközség Önkormányzatának megbízásából Kalmár György;
Szerkeszti:
a Szerkesztőbizottság (Bogdán Katalin, Dianovics Béla, Domonkos Aladárné, Kondorné Pintér Zsuzsanna, Kovács Péter, Miklós Tamás, Rádóczy Kálmánné, Slemmer József, Szegi János, Török Péter, Varga Márta, Vókó László, Zsitnyányi István)
Felelős szerkesztő:
Kalmár György (+36/309 016 194);
Fotó: Herceg Zoltán
Szerkesztőség: 8253 Révfülöp, Halász u. 6.
Telefon: 87/563-080;
E-mail: revfulopikepek@revfulop.hu
Internet: www.revfulop.hu
Készült a Kölcsey Nyomdában 700 példányban
Tördelőszerekesztő: Péczer Márk
(Ingyenes kiadvány) **Lapzárta:** február 25.
Szerk. biz. ülés 2012. február 27. 17 óra;
Megjelenik havonta.

Aranyhíd utca

– Polgármesteri válasz egy „Nyílt levél”-re –

Révfülöp egyik legszebb nevű utcája az Aranyhíd, no nem az arany miatt, hanem „a régmúlt idők krónikásának”, a füredi Lipták Gábor író által könyvcímnek idézett ragyogón sziporkázó alkonyi balatoni fénytüneményre való utalása alapján.

Aki látta már a lánggal égő tó vizét, az tudja, miről beszélek... Igaz az utcán ma végigtekintve, az nem Aranyhíd. Hitem szerint ez a szép nevű utca minőségi útburkolatot érdemelne. Akárcsak a többi rossz aszfaltozású révfülöpi utca is.

A nyílt levelet olvasva kértem a Polgármesteri Hivatal munkatársait, hogy keressék elő az Aranyhíd utca felújításával kapcsolatban érkezett beadványokat. Kiderült, hogy polgármesterségem alatt ilyen az Aranyhíd utcából nem érkezett!! Ellenben több más helyi utca felújításával kapcsolatos, lakosok által aláírt beadvány ismételten előkerült. Különben ez utóbbiakat, vagyis az írásban beérkezett kérelmeket külön nyilvántartottuk, és ezek alapján került sor az előző években a Jancsi utca, az Óvoda köz, és a Szepezdi utca aszfaltozására...

Persze az Aranyhíd utca igen rossz állapotáról tudok, hiszen rendszeresen bejárom autóval, kerékpárral településünk útjait. De az üdülőtulajdonos Kiss Zoltán barátom – remélem, ezzel nem sértem meg – a közmeghallgatásokon bő másfél évtizede ismételgeti hosszasan az útfelújítási igényt, és az utóbbi években többször személyesen is jelezte nekem a gondot.

Mit tett az önkormányzat, ha így, vagy úgy de tudott a fenti útproblémáról?

• Kb. 10 évvel ezelőtt a Sellő utcával és a Bodonyi közzel együtt bitumenes emulziós útjavíttatást végeztetett az Aranyhíd utcában.

• A nagyobb kátyúkat aszfalttal rendszeresen pótoltatta (pl. 2010-ben).

• 2010-ben a képviselő-testület Pénzügyi és Településfejlesztési bizottsága foglalkozott ennek megvalósítási lehetőségével. A pénzmaradvány terhére magam is támogattam az útjavítás megvalósítását. Egy képviselő felvetette, hogy az útjavítás előtt el kell végeztetni az ivóvíz gerincvezeték felújítását, cseréjét, illetve javasolta a közmű és csapadékvíz elvezetés megoldását is. Ez nagyságrendileg növelte volna meg a felújítás költségét. 2011-ben 10,3 millió forint összegű költségbecslést kaptunk az Aranyhíd utca aszfaltozására. Csak az aszfaltozásra!

• 2011 januárjában burkolat-felújítási műszaki kiviteli tervet készíttetett.

• Az elmúlt években többször – utoljára 2011. novemberében – kértük a DRV Zrt. vezetésétől a révfülöpi Aranyhíd utca ivóvízrendszerének mielőbbi rekonstrukcióját.

Tisztelt Aranyhíd utcai lakók!

Tisztelt Tóth György Úr!

Az Aranyhíd utca aszfaltozása, útfelújítása csak anyagi lehetőségeinktől és az ésszerű időzítéstől függ! A nyílt levélre konkrét válaszom:

1. Egyetértek és támogatom az Aranyhíd utca reális időn belüli aszfaltozását.

2. Megköszönöm, és igénybe vesszük az utca lakóinak segítő támogatását az útfelújítás megvalósítása érdekében.

3. Legésszerűbbnek tűnik az ivóvízvezeték rendszer felújítása után történő aszfaltozás és útfelújítás.

4. Egyet értek a garanciális, felelősségteljes igénytámasztással, de nem értek egyet a törvényességi fenyegetőzéssel.

5. Révfülöpnek csak belterületen kb. 15 utcája vár sürgős aszfaltfelújításra, és kb. 10 földút pedig aszfaltozásra.

A nyílt levél megjelenése után tett intézkedéseim!

1. Levélben fordultam a nyílt levelet egyedül aláíró Tóth György úrhoz, kérve együttes Aranyhíd utca helyszíni bejárásra és problémafelmérésre. (Válaszára várok!)

2. Megkezdtem egy, a révfülöpi utak felmérését, a javasolt önkormányzati intézkedések fontossági sorrendjét és ütemezését meghatározó intézkedési terv előkészítését, amelyet a képviselő-testület és a lakosság elé terjesztünk.

3. Felkértem egy úttervezői szakismeretekkel rendelkező képviselőt a közös munka szakmai segítésére.

Tisztelettel: Révfülöp, 2012. január 23.

Miklós Tamás polgármester

Tourinform felhívás

Utazás Kiállítást 2012. március 1-4 között rendezik Budapesten a Hungexpo Vásárközpontban.

Ez a rendezvény az év legnagyobb turisztikai vására, amelyre a révfülöpi Tourinform Iroda ingyen felviszi az Ön turisztikai anyagát, kiadványát. Éljen a lehetőséggel, vegye igénybe az ingyenes szolgáltatást!

Információ: a magán- és kereskedelmi szálláshelyek vezetőinek, tulajdonosainak.

Szeretne Ön is a Nemzeti Turisztikai Adat-bázisban szerepelni? Nem kell mást tennie, csak kitölteni a kérdőívet, s beküldeni a Tourinform Irodába elektronikus vagy postai úton. Az adatok felvitele az internetre ingyenes!

Megtekintheti a már regisztrált szálláshelyeket a www.itthon.hu oldalon. Ha nem találja szálláshelyét, azonnal vegye fel a kapcsolatot az Irodával!

Elérhetőségek:
8253 Révfülöp, Villa Filip tér 8/b
Tel./fax: 87 / 463 194; 463 092
E-mail: revfulop@tourinform.hu
Nyitva tartás:
hétfőtől péntekig 8.30 - tól 17.00 óráig

Dr. Szabóné Barsi Katalin irodavezető

Rendhagyó polgármesteri fogadóóra

Alighanem, jó reklámot jelentett a révfülöpi Rebeka presszónak, hogy múlt év december 27-én délután ott került sor a nyilvános polgármesteri fogadóórára.

Előtte legalább tízen kérdezték meg tőlem, hogy hol van az említett hely, mert nem ismerik. Köztük a hely egyik „törzsvendége” is! Amikor mondtam, hogy a lakótelepi Antal csemegénél, akkor: – Ja! Nem is tudtam, hogy ez a neve!

Úgy vélem, a rendhagyó helyszínválasztás jó volt a presszónak (ezúton is köszönöm a lehetőséget), és jó volt a kétoldalú kommunikációnak is. Hiszen, bár a presszó forgalmát nem lendítettük fel, de közvetlenül beszélgettünk közügyeinkről, és hallgathattam meg a helyiek véleményét, javaslatait.

Nem minden részletet visszaidézve felvetették a Kacsajtosi felüljáró rossz állapotát, az illegális szemételhelyezők szigorúbb ellenőrzését és büntetését, az utak aszfaltozását, a falevelek eltakarítását, komposztálását. Felmerült a kóbor kutyák befogása, illetve a kutyasétáltatásnál a póráz használat ellenőrzésének szükségessége, a vaddisznók és rókák garázdálkodása. A lakótelep környékén élők kérték a télen kiszórt csúszásgátló zúzalék tavaszi összesöprését, illetve „elsőbbségadás kötelező” tábla életszerű kihelyezését. Szóba került településünk virágosításának előmozdítása, településtakarítási akció megszervezése, a Fülöp kert és környezetének felújítása, rendezése is.

Híreszteléseken, valós problémákról, megoldásukról előremutató módon – egyesek még segítségüket is felajánlva – beszélgettünk. Köszönöm, hogy többen személyesen megtiszteltek véleményükkel és javaslataikkal.

Miklós Tamás polgármester

Felhívás

A Révfülöpi Fürdőegyesület településünk 800 éves jubileumi évfordulója alkalmából a település nevére és az ősi balatoni foglalkozásra utaló, helyi művész által készített 2,4 méter magas RÉVÉSZ szobor elkészítését és köztéri elhelyezését kezdeményezi.

Erre irányuló pályázatát Révfülöp Nagyközség Képviselő-testülete egyhangúan támogatta.

Kérjük, hogy felajánlással támogassák kezdeményezésünket! Az erre a célra felajánlott összeget a Kinizsi Bank Révfülöpi Fiókjában lehet befizetni/utalni a Révfülöpi Fürdőegyesület 73200134-10000489 számú számlájára, a „SZOBOR” megjegyzés feltüntetésével. Bővebb információ kérhető: Zsitnyányi István, telefon: 06-30-360-7520. Révfülöpi Fürdőegyesület.

Folytatás az 1. oldalról...

„Forr a világ bús tengere, ó magyar!”

– Egy polgármester dilemmái múltról és jövőről a 2012. esztendő elején –

Beruházói, fejlesztési területen megdöbbentő volt, hogy bár árgus szemekkel lestük a pályázati lehetőségeket – sőt az ország egyik kiemelkedő pályázatbonyolító cégének az Aditus Zrt. segítségét is igénybe vettük – mégsem tudtunk pályázni. Voltak pályázatok, de a kiírások feltételei miatt, illetve Révfülöp adottságainál fogva egyszerűen nem vehetett részt rajtuk!

2011-ben folytattuk az előző ciklusban elnyert pályázataink megvalósítását, lezárását. A képviselő-testület többségi döntése miatt visszaadtuk a Császtai strandi fejlesztésre elnyert 33 millió forintot (amelyhez még hozzá kellett volna tennünk 50 millió forintot), de közös összefogással és fejlesztési hitel felvételével elkezdtük a strandjaink önerős fejlesztését.

A Globe Színház projektről ne is beszéljünk! Klasszikus példája a *„pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve”* esetének. Konklúzió, hogy bármit akárki sem tehet meg Révfülöpön! Tanulság, hogy kapkodva dönteni a közvagyon sorsáról lehet, de nem szabad! Köszönöm képviselőinknek a megfontolt magatartást. Sok feszültséggel járó menetelés volt, amely közben összecsiszolódott az új összetételű képviselő-testület is.

Önkormányzási területen a képviselő-testület rendszeresen ülésezett és igényelte az aktív részvételt a döntések előkészítésében, ellenőrzésében. E pozitív tendenciának határt szabott az egyéni elfoglaltság és lekötöttség, hiszen a közös munka jegyében tizenegynéhány alkalommal megtartott rendkívüli testületi ülésen, kötetlen képviselői egyeztetéseken, település bejáráson kevesen tudtak részt venni, és az írásban többször kért javaslatok és vélemények szűkösen érkeztek hozzám.

Az eredményes munka feltétele a bizalom és az összefogás! Egy képviselő-testület nem számon kérő szék. Az év folyamán úgy vélem sikerült elmélyíteni az egymás iránti bizalmat és az eltérő véleményeket, érdekeket közös hullámhosszra hoznunk. Ezzel a település nyert!

Kérdés: mennyire lesz a jövőben földhöz ragadott gondolkodásunk? Hiszem, hogy a képviselő-testületnek célokat kell kitűznie, és azokat megvalósítania. Nemcsak a napi problémákkal és a múlttal kell foglalkozni, hanem álmodni is merni kell – méghozzá nagyokat (és reálisakat!) – az élhetőbb településért!

Polgármesteri területen is voltak személyes „tragédiáim” is az elmúlt évben. Volt, aki szerint harcoltam ellene, mint Szent György a Sárkánnyal. Tanulságos szembesülés volt számomra ez, vagyis, hogy az önkormányzat érdekeinek, vagyonának „védelme” és a jogszerűség betartatása miatt, hogyan váltam céltáblává, szapult „ellenféllé”. A színház ügy konkrét megvalósulását elősegítő támogatásom ellenére is!

Cinikus lennék, ha azt állítanám, hogy örültem annak, hogy sikerült az unalmas testületi üléseinket időnként feldobni, tragikomikus vígjátékká rendezni. De mi volt ez a parlamenti közvetítésekben látottakhoz képest?! Semmi! A demokrácia gyakorlása már csak ilyen, és addig nincs is baj, amíg nem saját magánérdekeinket képviseljük, kényszerítjük át!

Nemcsak Önöknek, de a polgármesternek sem volt könnyű az elmúlt esztendő. Hiszen kevesen voltunk és sok változás történt a világban és Révfülöpön. Köszönöm Önöknek évközi támogatásukat, segítségüket, képviselőinknek, bizottsági tagjainknak aktív munkájukat.

Hogyan tovább? Mi lesz 2012-ben?

Jó kérdés! Az elmúlt másfél évben több mint 365 (!!!) törvényt fogadott el az országgyűlés. Decemberben, karácsony előtt valóságos törvényelfogadási dömping volt. Jó és immár sürgető szándékkal, de kapkodó módon. Milyen hatással vannak/lesznek ezek Révfülöpre?

Lesz-e Hivatalunk? A múlt év december 23-án elfogadott önkormányzati törvény szerint Révfülöp Nagyközség nem rendelkezhet önálló hivatallal. Közös hivatal működtetéséről voltak tárgyalások 2011-ben több településsel, amelyeket idén tovább folytatunk. Mikrokörzeti szolgáltató központként, legnagyobb lélekszámú és legerősebb gazdasági erejű településként a közös hivatal székhelye Révfülöp lehet, és kell lennie.

Lesz-e Iskolánk? A nemzeti köznevelési törvény szerint iskolánkat – amelyre az elmúlt bő évtizedben 200.000.000 Ft, azaz kétszáz millió forintot fordítottunk önkormányzati és pályázati pénzből –, ingyenesen át kell adnunk az államnak! Többszáz milliós önkormányzati vagyonvesztés előtt állunk az államosítás révén! Iskolánk megtartásáért mindent meg kell tennünk, ha kell, vállalnunk kell a vagyonvesztést is. De mi lesz, ha átadjuk és leépítik, vagy megszüntetik az idén 90 éves iskolánkat! Hiszen a Káli-medencében a gyermeklétszám tragikusan lecsökkent, bár a Balaton-parton némileg jobb a helyzet. Most kb. 130 fő jár ide. Csak remélni tudjuk, hogy a 400 fő befogadására épült iskolánk térségi iskolaként foglal helyet az új közoktatási rendszerben. Ezen dolgozunk! (Mindent megteszünk iskolánkért és a vagyonvesztés elkerülésére megvizsgáljuk az iskolaépület visszabérlését is!)

Fotó: Kalmár

Lesz-e önkormányzás? Igen, a képviselőkből álló helyi önkormányzat a jövőben is működni fog. Igaz, az új önkormányzati törvény rendelkezései szerint feladat és jogkörei és lehetőségei csökkentek, módosultak.

Lesznek-e fejlesztések? Igen! A tavalyi esztendőről áthúzódnak régi fejlesztési „adósságok”. (Pl. a hivatal akadálymentesítése, az IKSZT átadása, a szigeti strandi épület felújítás) és készülnek a tervek az IKSZT tetőtér hasznosítására, a Fülöpkert és környéke arculatrendezésére, a fedett színpad megépítésére, amelyeket nem csak papíron szeretnénk látni. Folytatni szeretnénk strandjaink fejlesztését, utak javítását, buszmegállók felújítását, stb.

Kérdés, hogy a fejlesztési forrásainkat most előrelátóan használjuk-e fel? Lesz-e merszünk olyanra költeni, amely önkormányzati bevétel növekedést hoz holnap, holnapután, vagy egy-két útra, felüljáróra, járdára költjük-e, amelyekre égető szükség lenne, de inkább a mélypont után!

Lesz-e önkormányzati felelősség, etikai felelősség? Olvasom, hogy decemberben jó néhány önkormányzat kapott rendkívüli támogatást nehézségeire tekintettel. A 20 milliárd forintból 15,5 milliárdot eleve nem a legszegényebb települések, hanem a városok kapták kötelező feladataik és pályázataik önrészéhez, illetve hitelállományuk törlesztésére. Köztük egykori katonai szolgálatom helye Hódmezővásárhely, amely december végén kapott 1,2 milliárd forint rendkívüli támogatást a fenti keretből. Miközben 20,7 milliárdos adósságot cipelve rendkívül eredményes és látványos többmilliárdos értékű városfejlesztést hajt végre most is. Óvakodom a demagógiától, de talán Révfülöpnek is látványos fejlesztéseket kellett volna az elmúlt években végrehajtania jól eladósítva magát, lesz, ami lesz alapon. Az állam majd úgyis kisegít!? Sokan emlékezhetnek, hogy képviselő-testületünk 2007-ben elvetette önkormányzatunk eladósítását. Etikai értéken is nyugvó tudatos jövőépítésre vállalkozott!

Úgy vélem, hogy végre el kéne döntenünk hazánkban is, hogy az értékelvű és etikai felelősséggel bíró eredményes önkormányzást preferálja kormányunk, vagy a jogszabályok és a magyar valóság között ügyeskedve lavírozó, lehetőségeket és kiskapukat kihasználó „felelőtlenség" jut uralkodó szintérre.

Lesz-e közösség és összefogás? Minden eddiginél nagyobb lehetőség előtt állunk. Márciusban avatjuk a közösségi terünket, ahol sok mindenre nyílhat lehetőségünk. Olyanra, amit Mi, Önök szeretnének. Az biztos, hogy közösségi összefogás, segítő szándék, egymásra figyelés és egymás segítése nélkül nem megy. Rajtunk múlik!

Révfülöp jövője – lesz-e? Igen! Eszembe jut egy régi cikk a Képekből, amelynek ha jól emlékszem *Révfülöp szép jövőről álmodik* volt a címe. Álmodnunk kell, de meg is kell valósítanunk álmainkat. Ez, mint tudjuk nem mindenkinek sikerült. Hiszem, hogy Révfülöpnek igen. Ehhez több profizmus, merészség, kezdeményezőképesség kell.

Fotó: Kalmár

Révfülöp „kitörési" lehetőségei

Településünk kedvező és csodálatos természetföldrajzi ***adottságai*** ismertek, gondolok elhelyezkedésére (Balaton-vízpart, Káli-medence kapuja, Fülöp-hegy), és üdülőhelyi fejlődéstörténetére.

Ugyanakkor térségünk ***demográfiai változásainak*** elemzése igen tanulságos. A hagyományos életmód felszámolódása miatt a Káli-medence állandó lakóinak száma az 1900-as 6500 főről 2011-re 1900 főre esett vissza, Révfülöpé ugyanezen időszak alatt 165 főről 1230-ra nőtt!! Igaz, hogy a megélhetést adó, évezredes múltra visszatekintő szőlő-bortermelő tevékenység Révfülöpön is a múltba veszett, területei szinte teljesen beépültek, urbanizálódtak a filoxéravész (1891) óta, de itt a tóparton új növekedési pálya indult a fürdő- és üdülőhelyi fejlődéssel.

A világméretű mobilitás ellenére még ma is a helyi és közeli ***munkahelyek száma, lehetősége*** adja egy ***település lakosságeltartó képességét***, határozza meg fejlettségét és jövőjét. A munkahelyek és dolgozói helyben adóznak, vásárolnak, vesznek igénybe szolgáltatásokat, adnak másoknak is kereseti, megélhetési lehetőséget, míg a befolyt pénzekből pedig az önkormányzat működteti és fejleszti kötelező és önként vállalt szolgáltatásait.

Ez jól hangzik, de az emberek a megélhetés és a munkalehetőség után mennek, vándorolnak, ma már – mint látjuk fiataljainknál – szerte Európában, a világban. Miért is maradnának Révfülöpön? Hogy néhány vállalkozónál a nyári hónapokban látástól-vakulásig robotoljanak? Perspektíva ez?

Ábránd-e a további munkalehetőségek megteremtése Révfülöpön?

Nem ábránd, de a lehetőségeink – sajnos ki kell, hogy mondjam – korlátozottak! Egyrészt a már említett környezeti adottságok miatt, másrészt mert településünk forrásteremtő képessége eddig sem, és ma sem rossz!

Az előbbihez tartozik még, hogy állandó lakosaink száma alacsony, lakosságunk korfájában pedig a nyugdíjasok létszáma meghatározóan magas. A helyi lakosok és nyugdíjasok vásárlóereje (és nyugdíja) pedig alacsony. Lényegében a nyugdíjasok üdülőtelepülése vagyunk!

Az, hogy a település forrásteremtő képessége eddig sem volt rossz, az előző településvezetők, s szerintem leginkább dr. Mihovics István polgármester érdeme. Strandok, kilátó, bérbe adható helyiségek, kemping, stb. működnek és hoznak jelentős közbevételt Révfülöpnek. Ezt a visszaeső országos és balatoni turizmus idején nagyon nehéz szinten tartani, esetleg növelni. *(Erről bővebben a következő hónapokban olvashatnak elemzést.)*

A folyamatokból egyértelműen látható, hogy: ***újabb vendégeket, új munkahelyeket és új bevételeket csak új és különleges helyi szolgáltatások fognak hozni Révfülöpön!***

Az igazi kérdés számunkra: hol húzzuk meg a határt? Meddig megyünk el a „fejlesztésekben", mit vállalunk magunkra? A mai kapitalizmusban „valaki" nem fog fejleszteni, munkahelyeket létrehozni jótékonysági célból. Attól, hogy például a kempinget esetleg önkormányzati kézbe vesszük, nem lesz a mainál több munkahely, hiszen ma rendkívül eredményesen működik, mégpedig révfülöpiekkel. (Mellesleg ezúton is gratulálok a Napfény kemping decemberi nemzetközi szakmai elismeréséhez.) Száz szónak is egy a vége!

Fotó: Müller

Munkahelyteremtéshez és településfejlesztéshez új beruházásokra és új szolgáltatásbővítésre van szükség!

Az eddigi társadalmi egyeztetések során meghatározott fejlesztési célkitűzések megvalósítását határozottabban kell elősegítenünk. Milyen területen? Sokunk véleménye szerint a sokszor és sokat hangoztatott helyi turizmusfejlesztés, kimondottan **a családi természet- és kulturális turizmus, és a vízi turizmus** és szolgáltatás fejlesztés területein. Ebből is adódnak feladataink, amelyet gazdasági programunkban konkrétan is megfogalmaztunk.

*

Több nyugalomra, kiszámíthatóságra lesz szükség 2012-ben – mondta Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes egy újévi interjúban. Úgy legyen! De ne csak a kommunikáció szintjén, hiszen 2012-ben az állami közigazgatásban és az önkormányzatoknál most jönnek a hivatal megszüntetések/összevonások, az elbocsájtások, az iskolaátszervezések, Önöknek a (365!) új törvény rendelkezéseivel való „szembesítése". Remélem, hogy e nagy változásokat az Önök, Révfülöp és hazánk, Magyarország számára eredményesen, kis megrázkódtatásokkal fogjuk tudni végrehajtani. Mi ezen dolgozunk!

És talán, ahogy Berzsenyi megfogalmazta fentebb idézett versében:

„Bátran vigyázom. Nem sokaság, hanem
Lélek s szabad nép tesz csuda dolgokat."

Miklós Tamás polgármester

Eredményes munkát végzett a Közgyűlés

Egyesületünk Közgyűlése 2012. január 28-án Balatonszepezden a Bertha Bulcsú közösségi házban ülésezett.

Munkája során megvitatta és elfogadta az alábbiakat: beszámoló az egyesület 2011. évi tevékenységéről; Fegyelmi Bizottság beszámolója; Felügyelő Bizottság beszámolója; beszámoló az egyesület 2011. évi gazdálkodásáról, illetve a közhasznúsági jelentésről; 2012. évi programterv és költségvetés.

Ezt követően került sor az Alapszabály szerint a három évenként tartandó tisztújításra. A Gázló Környezet- és Természetvédő Egyesület Közgyűlése ebben a vonatkozásban az alábbiak szerint döntött: a felügyelő bizottság elnöke: dr. Sövényházi Ilona, tagjai: Piri Katalin, Balog István; a Fegyelmi Bizottság elnöke: Csekő Valéria, tagjai: Schmidt Sára, Vókóné Bognár Ibolya; az egyesület elnöke: Vókó László; alelnöke, gazdasági vezetője: Tóthné Bőczi Ildikó. titkára: Pálné Rácz Rita; elnökségi tagok: Schmidt László, Fekete Imre.

Köszönjük a házigazda Balatonszepezdi Önkormányzat vendéglátását!

A fórumot követően a község két erdős területén gyűjtöttük össze az oda egyáltalán nem illő – remélhetőleg egyre csökkenő mennyiségű – szemetet.

Vókó László

Fantázia kalapok

A Szín és Vonal Művészetoktatási Közhasznú Alapítvány az óév végén a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet támogatásával a „Játszva felnőni" (A játékos gyermekkortól a harmonikus fiatalkorig) pályázaton belül „Játékismereti és Játék-tárgykészítő Szakmai Műhelyt" működtetett.

A projekt a programban résztvevő tanulók kiválasztásával, az általános iskolás tanulók számára meghirdetett „Tárgyalkotó pályázattal" vette kezdetét. Ezt követően került sor a különböző egyéni és közösségi játékok megismerésére, a bábjáték- és tárgykészítői gyakorlatok elsajátítására.

A szakmai műhely záró-rendezvényén több mint kétszáz tanuló csodálhatta meg azt a közel ezer alkotást, amit a pályázatra küldtek be az alsós és felső tagozatos tanulók. Az alkotópályázaton nyertes tanulók könyvjutalomban részesültek. Ezen a napon több mint száz tanuló játszóházi foglalkozásokon vehetett részt, valamint bemutathatta a „Fantázia-kalap" címmel meghirdetett versenyre készített kreatív alkotását.

A révfülöpi Általános Iskola tanulói közül az alábbi tanulók vehettek át oklevelet munkájukért: Péringer Martina; Epres Virág; Réti Kincső; Kirnbauer Tamás; Viszt Vanessza Vivien; Piros Laura; Tóth Ivett; Horváth Fanni. A tanulók felkészítő tanára Szabó Zsuzsanna.

Baranyai Zoltánné

Fotó: Baranyai

A kalapbemutatóra várakozó révfülöpi tanulók Réti Kincső 7. o., Péringer Martina 8. o.

Fülöp hegyi kirándulás

December 8-án a Révfülöpi Általános Iskola tanulói – kicsik és nagyok egyaránt- kirándulást tettek a Fülöp-hegyre a Gázló Természet- és Környezetvédő Egyesület szervezésében, Vókó László vezetésével.

Gyönyörű időnk volt, az egyik legszebb nap talán ebben a téli időszakban. A túrának voltak kisebb állomásai, melyeken Laci bácsi a helyi tudnivalókra hívta fel figyelmünket. A Balatonról, a Fülöp hegyről, az itt élő állatokról és növényekről hallhattunk érdekességeket. Láthattuk az erdő legöregebb fáját, melyet 5 pici elsős tudott csak átölelni.

Kirándulásunk végén a gyerekek megcsodálhatták a kilátóból azt a gyönyörű tájat, ahol élünk. Hazafelé kellemes napfürdőt vettünk, ami mindannyiunknak nagyon jól esett. Az iskolába visszatérve az elhangzottakból összeállított kérdésekre válaszoltak a gyerekek. Érdekes könyvekkel, CD-kel gazdagodott az iskola az ügyes csapatok által.

Köszönjük ezt a szép délelőttöt és a sok hasznos információt Vókó Lászlónak, a Gázló Egyesület elnökének, a Balaton-felvidéki Nemzeti Park munkatársának.

Jó volt együtt! Köszönjük!

Török Péterné

Ping-pongban is a legjobbak

Az Asztalitenisz Diákolimpia körzeti döntőjét december 10-én rendezték a badacsonytomaji Tatay Sándor Általános Iskolában.

Iskolánkból még az elmúlt évtizedekben ebben a sportágban nem indítottunk versenyzőket. Az Iskolaszék által az udvaron felállított 2 asztal, ill. a zsibongóban év közbeni pingpongozási lehetőség miatt úgy gondoltuk, felkészültek vagyunk egy ilyen megmérettetésre is. 4 fiú és 2 lány versenyzővel mentünk el Badacsonytomajra, ahol sok olyan diák volt, aki az elmúlt években már eredményesen szerepelt asztalitenisz versenyen. Körmérkőzéses formában kezdődtek a küzdelmek, majd a csoportgyőztesek egyenes kiesési rendszerben folytatták tovább a versengést. Mind a két nem versenyében nagyszerű eredményeket értünk el. A 10 fős IV. korcsoportos leányok versenyén Pálmai Diána 8. o. tanulónk II. helyezett lett. A 17 fős fiú csoport versenyén nagyszerű küzdelmek után mindhárom dobogós helyezést a mi iskolánk diákjai szerezték meg. I. helyezett Perger Máté, II. helyezett Cséri Balázs, III. helyezett Szegi Mátyás lett. (A csapat tagjai még: Veress Virág, Bárány Bálint).

Fotó: Varga

Németh László

Magyar Kultúra Napja az iskolában

Kölcsey Ferenc Himnusza nemzeti énekünkké vált, keletkezésének napja pedig a Magyar Kultúra Napjává.

Fotó: Szabó

Ez a nap jó alkalmat kínál arra, hogy a kultúra kedvelői legalább e napon összegyűljenek, s eltöltsenek egy meghitt, bensőséges közös délutánt. Ebben segítettek iskolánk mostani és volt diákjai január 20-án, - köztük sokan a Szín-Vonal Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanulói-, hogy produkcióikkal bemutatták a művészetek széles palettáját.

Hangulatos zenével - gitár, cselló, zongora - , énekkel, versekkel, rajzokkal, festményekkel örvendeztették meg a szép számban egybegyűlteket. A rendezvény háziasszonya Kissné Hajdu Gabriella volt.

Fotó: Szabó

Németh László iskolaigazgató köszöntő szavai után Baranyai Zoltánné, a Szín-Vonal Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója a nézőknek bemutatta a tárlatot, értő szavakkal mutatva be a gyermekek szebbnél szebb munkáit.

Az est egyik színfoltja volt a „művészetis" lányok divatbemutatója, akik saját tervezésű és kivitelezésű, újrahasznosítható hulladékokból készített kalapjaikkal vonultak fel nagy taps kíséretében. Ezt a kollekciót bármely divatcég megirigyelhette volna! Gratulálunk felkészítő tanáruknak, Szabó Zsuzsannának.

Rácsodálkozhattunk újra, hogy gyermekeink milyen érzékletesen tudják kifejezni belső világukat, s azt a harmóniát, amire mindannyian vágyakozunk.

Miklósné Szabó Erzsébet

Vendégségben voltunk a Mokka Étteremben

A 2012. év jól kezdődött a Révfülöpi Ált. Iskolában tanuló 8. osztályos fiúknak. Január 17-én kedden délelőtt Simon Dávid pizzasütésre várta az iskolásokat.

A szállítást két személyautóval oldottuk meg Balatonszepezdre a Mokka Étteremhez. Simon Dávid gondosan eltervezte a munkafolyamatot, előre elkészítette a sütéshez a pizzatésztát, és a hozzávalókat. Szerencsére a receptet is elárulta, 1 kg lisztből, és a hozzávalókból bemutatta a tészta készítését. A tanulók valamennyien úgy figyeltek, hogy megjegyezték Dávid „titkos" receptjét: 1 kg liszt, kb. ½ liter langyos víz, 2 kanál zsiradék, ½ kanál cukor, 1 kanál só, ½ élesztő.

Dávid a következőkre hívta fel a tanulók figyelmét: - A langyos vízben felfuttatott élesztőt összegyúrom a hozzávalókkal. Robotgéppel, vagy kézzel is megdagaszthatom a tésztát. Akkor jó a pizzatészta, ha elválik az edény falától, ezután 4 cipót formálok belőle. 1 órát állni hagyom, de légmentesen lezárva egy napig is eltartható. Ahány dkg-os a cipó, akkora tésztát készítek, vagyis általában 32 dkg egy adag tészta, abból 32 cm-es pizzát készíthetünk. -

4 pizzaformába került a 4 pizzatészta. Csepei Feri, és Cséri Balázs bizonyult a leg aktívabbnak, mivel ők kenték meg pizzakrémmel a tésztát, tették rá a sajtot, majd a szalámit, kolbászt, és a paradicsomot. Amíg sült a pizza, addig a vendéglátók ifj. Simon László, és Dávid a családi vállalkozásukról beszéltek. 3 hétre előre A és B menüs étlapot készítenek. Azoknak, akik befizetnek az ebédre házhoz szállítják a kért menüt.

Közben a finom illatok jelezték, hogy elkészült a pizza. Dávid felszeletelte a tésztát, a fiúk vidáman elkezdtek falatozni, eleinte gondoltak a lányokra is, mivel vinni akartak egy kis kóstolót, de egyre kisebb lett a szelet, végül is annyira ízlett nekik, hogy mindet megették.

Dávid elmondta, hogy többféle iskolát elkezdett, végül elvégezte Zánkán az Egry József Középiskolában azt az iskolát, amit szeret is csinálni: szakácsnak tanult.

Nagyon köszönjük a Simon családnak a vendégszeretetét, a lehetőséget, hogy a továbbtanulás nehéz kérdésében igyekeztek segíteni, és megkedveltették a szakács szakmát a 8. osztályos fiúkkal.

Pálné Rácz Rita

Newton, Széchényi Tudás Kupa

Ebben a tanévben is részt vettünk a keszthelyi Vajda János Gimnázium „Newton Kupa" és a Széchenyi István Szakképző Iskola „Széchényi Tudás Kupa" csapatversenyén.

Mindkét versenyen matematika, fizika és informatika tantárgyból mérhették össze tudásukat a nyolcadik osztályos tanulók.

Gosztola Anett Newton Kupán fizikából nagyon szoros küzdelemben, az elsőtől 1 ponttal, a másodiktól fél ponttal lemaradva lett harmadik. A Széchényi Tudás Kupán Gosztola Anett fizikából 2., Péringer Martina informatikából 2., Vodenyák Alexa matematikából 3. lett. Csapatban 3. helyezést értek el.

Székelyné Burgyán Rita

„Pálya-választó" Kupa

Iskolánk 7-8. osztályos labdarúgó csapata meghívást kapott a Zánkai Gyermek és Ifjúsági Centrum Sportcsarnokában megrendezett „Pálya-választó Kupa" teremlabdarúgó tornára.

A versenyen 5 csapat: Zánkai Bozzay Pál Általános Iskola, Balatonfüred Radnóti Általános Iskola, Nagyvázsony Általános Iskola, Egry József Középiskola és Szakiskola, valamint Révfülöp Általános Iskola csapatai vettek részt. A tornán körmérkőzéses rendszerben versenyeztek a csapatok, ahol iskolánk mind a négy ellenfelét legyőzve az első helyen végzett és elnyerte a díszes „Pálya-választó" Kupát.

A csapat tagjai: Szegi Vince, Szegi Mátyás, Csepei Ferenc, Szabó Márk, Perger Máté, Varga András. Szegi Vince lett a torna legtechnikásabb játékosa.

Felkészítő tanár: Németh László, Eitner József

Eitner József

Matekverseny

A Bolyai János Matematika Csapatverseny Megyei Döntőjén iskolánk 3 csapata vett részt.

A nyolcadikosok „Csak csajok" csapata (Gosztola Anett, Koncz Brigitta, Péringer Martina, Epres Virág) megyei 12., a hatodikosok „Még nincs" csapata (Benkő Alexandra, Horváth Fanni, Veress Luca, Szabó Friderika) megyei 8. helyezést értek el.

A legszebb eredményt a negyedikesek „Tèrepjárók" csapata (Tompos András, Vella Dániel, Smidhoffer Martin, Németh Bence) érte el. Megyei 6. helyezettként részt vettek az ünnepélyes díjkiosztón, ahol oklevelet, ajándékot vehettek át tanítójukkal, Borbélyné Dégi Katalinnal együtt.

Székelyné Burgyán Rita

Mikulás Kupa

Első ízben rendezte meg a badacsonytomaji Tatay Sándor Általános Iskola a „Mikulás-Kupa" Szivacskézilabda tornát, amelyen a 3-4. osztályos leányok mérték össze tudásukat.

A tornán 5 csapat vett részt, a házigazdák 2 csapattal, valamint Vonyarcvashegy, Monostorapáti és Révfülöp csapata. A küzdelmes mérkőzéseken iskolánk csapata Vonyarcvashegyet és Monostorapátit legyőzve a harmadik helyet szerezte meg.

A torna legjobb kapusa Sebő Eszter révfülöpi tanuló lett. A csapat tagjai: Sebő Eszter, Sarkanti M. Virág, Sárvári Nóra, Filep Kata, Piros Laura, Galler Boglárka, Kovács Cintia.

Eitner József

Mindenki karácsonya

Közös ünneplésre várta az önkormányzat december 23-án a révfülöpieket a könyvtár előtt feldíszített karácsonyfánál.

Jó hogy vannak ünnepek - mondta ünnepi köszöntőjében dr. Hafenscher Károly - hiszen ilyenkor egy kicsit megállunk, mert egyébként rohannánk, tennénk feladatainkat tovább. Az ünnepek viszont ritmust adnak életünknek, ahol megvan a helye a munkának és a pihenésnek is, a töltekezésben az ember szíve, lelke, teste regenerálódhat. Az ünnepek összehoznak bennünket, örömet szerezhetünk egymásnak a találkozásokkal, beszélgetésekkel.

Nem könnyű időket élünk, többen gondolhatják: ebben a válsághelyzetben talán nem is kellene ünnepelni csak meghúzódni a szobánk sarkában. E fontos és jeles napok viszont éppen arra tanítanak, hogy történjen bármi a világban, meg lehet állni egy pillanatra, s különösen szép a karácsony, mert ebben szürke, hűvös időben átmelegíti, s fényével átvilágítja az életünket.

Fotó: Herceg

Délelőtt a Tóparti Galériában berendezett kézműves játszóházban a kisebbek készülődhettek, akik karácsonyi díszeket, ajándékokat készíthettek Molnár Lászlóné óvónő segítségével

Jó volt hallani, hogy a sekélyes jókívánságok helyett, most boldog karácsonyt kívántak az emberek - olyan természetesnek tűnt. Arra szeretnék emlékeztetni - tette hozzá dr. Hafenscher Károly - most, amikor minden kis ajándékunkkal Isten áradó szertét osztjuk szét, - bárcsak tudnánk ajándékozó emberek lenni - akkor had kívánjunk egyúttal tartalmas karácsonyt. Mert az a veszély fenyeget minket, hogy az ünnepeink is felszínessé válnak. Ne csak evés-ivás, felszínes beszélgetés legyen ezekben a napokban, hanem rá tudjunk csodálkozni arra, hogy a külső körülmények ellenére lehet örülni, lehet reménységgel előre tekinteni. Örüljünk egymásnak, próbáljuk szeretni, segíteni egymást, hogy valóban tartalmas karácsonyunk lehessen.

Fotó: Kalmár

Fotó: Kalmár

Az ünnepnapok alkalmasak az eltelt esztendő értékelésére, - mondta Miklós Tamás polgármester - a jövő tervezésére, amely iránt nem kevés aggodalom van bennem magyar nemzeti sorsunk kilátásait illetően. Nem kétséges: vihart élünk át és nem tudjuk, hogy a lelki, szellemi, gazdasági jégeső csak ezután jön, vagy elkerül bennünket. Abban viszont bízhatunk, hogy minden vihar véget ér egyszer és a pusztítás nyomait valakinek el kell takarítania, ehhez hazánknak mindannyiónkra szüksége lesz. Polgármesterként e vihar helyi hatásainak mérséklésére, az értékek mentésére és az újjáépítésre készülök, mert nincs készségem afelől: meglátjuk a szivárványt, mint ahogy a napkeleti bölcsek meglátták a betlehemi csillagot. Kibírhatóbb viszont a vihar, ha közösség és összefogás van egy településen. Ezért is érdemelnek köszönetet a Mindenki Karácsonyának szervezői, segítői, fellépői, hiszen most Ők adnak erőt, okot a bizakodásra, ahogy Jézus születésének napján is egy új világ kezdetét ünnepeljük.

Fotó: Kalmár

A köszöntők után szép verseket, vidám, zenés karácsonyi műsorokat hallgathatott a közönség, sok helyi fellépő tette meghitté az ünnepet. A rendezvény ideje alatt jólismert karácsonyi zenékkel, forralt borokkal, teával és finom falatokkal vártak Mindenkit.

Ky

Eredményes sakkozók

Bakos Balázs 2. osztály

Európai Uniós Országok korosztályos Sakk Bajnokság;

Ausztria, 2011. augusztus, VI. helyezés;

Nagykanizsa 2011. szeptember Országos Gyermek és Ifjúsági Verseny I. helyezés;

Budapest, 2011. november, Polgár Sakknap Korosztályos versenye I. helyezés

Juhász Judit 1. osztály

Nagykanizsa, szeptember Országos Gyermek és Ifjúsági verseny II. helyezés;

Budapest, Polgár Sakk-nap Korosztályos verseny II. helyezés;

Csapatban Megyei Ifjúsági Csapatban 1-3 forduló után Révfülöp-Zánka vegyes csapat I. helyen áll

(Janzsó Patrik 3/2 pont, Bakos Balázs 3/3 pont, Juhász Judit 3/3 pont)

A Tapolcán rendezett kezdő sakkozók versenyén:

- Veress Noé II. helyezés
- Réti Boldizsár II. helyezés

Szombathelyen december 17-én Dunántúl Egyéni Bajnokság:

- Bakos Balázs II. helyezés
- Juhász Judit II. helyezés

Szombathely december 17-én:

Kezdő sakkversenyzők csapatversenye

(Galler Marcell, Filep Kata, Veress Noé, Réti Boldizsár) I. helyezés.

Paréj József

2012-es versenyek

Január 7-én és 8-án rendezték meg Ajkán az V. MAL Kupát, ahol iskolánk sakkszakkörre járó tanulói ismét kiváló sikereket értek el.

A megyei verseny 147 diákot számláló mezőnyében a Révfülöpi iskolások közül Juhász Judit 1. oszt. tanuló I., Bakos Balázs 2. oszt. tanuló II., Filep Kata 4. oszt. tanuló III. és Janzsó Patrik 5. osztályos tanuló IV. helyezést értek el.

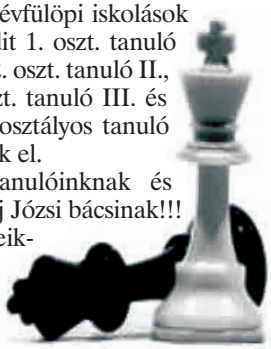

Gratulálunk tanulóinknak és edzőjüknek: Paréj Józsi bácsinak!!! További versenyeikhez is hasonlóan szép sikereket kívánunk!

V.M.

Futsal torna

December 1-jén rendezték meg Tapolcán a körzeti futsal teremlabdarúgó torna döntőjét.

Az előselejtezők győztesei Tapolca, Badacsonytomaj és Révfülöp csapatai vívták a döntőt. Iskolánk csapata 1 győzelemmel és egy veréséggel a második helyen végzett. A csapat tagjai: Varga András, Szegi Vince, Szegi Mátyás, Csepei Ferenc, Szabó Márk, Perger Máté és Pálmai Tamás. Felkészítő tanár: Németh László, Eitner József.

Eitner József

A Révfülöpi „Őszirózsa" Nyugdíjas Klub 14 éve

Fotó: Kalmár

Az idősek szervezete idén lesz 15 éves, így időszerű visszatekinteni arra az eseménydús útra, melyet a település életében végigjártak, s a közösségi élet meghatározó szereplőivé váltak.

A klub 1997. november 29-én tartotta alakuló gyűlését, amikor megválasztották az ott jelenlévők (56 tag) a vezetőséget titkos szavazással: elnök: Domonkos Aladárné; elnökhelyettes: Dankóné Németh Mária; titkár: Rádóczy Kálmánné; szociális munkafelelős: Futó Sándorné; kulturális munkafelelős: Kuczogi Lászlóné; gazdasági felelős: Erdős Judit; sportfelelős: Szabó Sándor; idősek otthonával kapcsolatot tartó: Drekszler Jenő.

Azóta - újabb vezetőválasztás során - 2003 januárjában a tisztújítás eredményeként a korábbi vezetőség újra bizalmat kapott a tagságtól, az időközben elhunyt Szabó Sándor és Drekszler Jenő helyett Károly László vállalta a településen működő civil szervezetekkel való kapcsolattartás teendőit.

A vezetőségi tagok az évek során a klubtagok együttműködő segítségével dolgoztak, jelenleg is igyekeznek a közösségért, a településért munkálkodni, egyetértésben, szeretetben. Ehhez a gazdálkodási alapot a befizetett - közös megállapodás szerinti - tagsági díjak, valamint az önkormányzattól évente kapott támogatás biztosítják.

Havonkénti egyszeri találkozást tervezett a tagság (szerdánként), a megalakulás óta rendszeresen, kivételt képeznek a nyári hónapok. A találkozások helyszíne a Tóparti Galéria. Az évek óta tartó sikeres munkálkodás fontos alapelve, feltétele: tisztelni az egyéni értékeket minden emberben. A klubtagok egyetértenek azzal is, hogy a klub tevékenysége során elengedhetetlenül fontos a nyíltság, az egymás iránti megértés, hiszen a klubban különböző érdeklődésű emberek jöttek össze.

1998. májusában a Balatonboglári Nyugdíjas Klub tagságával indult az a barátság - Aranyhíd - amely azóta is tart. Lelkes, jókedvű csapatok (boglériak) polgármesterük vezetésével érkeznek a hagyományos találkozókra, melyek emlékezésekkel, színes programokkal, baráti beszélgetéssel telnek. Évenként indulnak útra a révfülöpi klubtagok is, ugyancsak polgármesterükkel Boglárra, a találkozók hangulatosak, a meglévő kapcsolat már szép hagyománnyá vált, 2011-ben mi látogattunk Balatonboglárra.

Nyugdíjas klubunk tevékenységének az első évtől kezdve fontos része a kedves házi ünnepségek sora - márciusi nőnapi ünnepség, májusi Ivónapi vigasság, minden aktuális ünnep, névnapok, kerek születésnapok, „Villa Filip" napokon aktív részvétel, minden nemzeti, községi ünnep, őszi szüreti vígságok, évente őszi honismereti séta a településen a honismereti egyesület szervezésében, polgármesterünk vezetésével. Évközben tavasszal, ősszel, de télen is kirándulások, színházlátogatások következnek. Ezek nagy számáról a klub 1998. óta vezetett naplói tanúskodnak, ezek részletesen örökítették meg a mindig jól sikerült együttlétünket, fotókkal, emlékekkel. A 14 év története három naplóban megtekinthető! A kirándulások, színházlátogatások lelkes szervezője Kuczogi Lászlóné.

Mindig színvonalas, szeretetteljes a település önkormányzata által szervezett karácsonyi ünnepség, ahol a klubtagok is karácsonyi dalokkal, versekkel, ünnepi köszöntővel vesznek részt. Ezt megelőzően külön szép program, szintén hagyományos az adventi készülődés a közösségben. Halottak napján elhunyt tagjairól is megemlékezik a klub tagsága. 2010-ben pedig - Domonkos Aladárné vezetésével – a II. Világháborúban Révfülöpön elesett és eltemetett hősi halottak emlékműve készítésénél (Szegi János munkája) és a sírhely rendezésében vettek részt a tagok.

Minden év januárjában békés, mindhárom történelmi egyház lelkészei által szervezett ökomenikus imatalálkozó részesei és szereplői a tagok. Rendszeresen gondozzák a római katolikus és az evangélikus templomot és kertjét, virágokat ültetnek, a takarításban is szorgalmasan helytállnak.

Klubtagjaink nagy létszámban aktív résztvevői évente a „Téli esték" sikeres önkormányzati rendezvénynek. Rendszeres találkozások a település háziorvosával, fogorvosával, gyógyszerészével jellemzik a jó kapcsolatot, amelyek alkalmat nyújtanak egyéni gondok megoldására, segítségnyújtásra.

A Kővágóörsön működő nyugdíjas klubbal évek óta kölcsönös, jó testvéri kapcsolat működik. Közben a badacsonytördemici klubbal is létrejött a találkozás, de távolabbra is elmegyünk, Zsira községben tettünk látogatást és az ottaniak eljövetele is kellemes élményt jelentett.

Együttműködő kapcsolatot tart a klub a település önkormányzatával, képviselőivel, polgármesterével. A többi civil szervezetben is jelen vannak a tagok szép számmal, Fürdőegyesület, Honismereti egyesület, Keresztény Értelmiségiek Egyesülete, Magyar Finn Baráti Társaság. A Veszprém Megyei Pedagógus Nyugdíjas Tagozattal is jó a kapcsolat, de a találkozások anyagi és egészségügyi gondok miatt nem igazán működnek. A Veszprém Megyei Nyugdíjas Szervezetek Érdekvédelmi, Érdekképviseleti Szövetségének célkitűzéseit a lehetőségekhez mérten támogatja a klub. Vezetőink (elnök és elnökhelyettes) képviselik a tagságot. A klub vezetősége a lehetőségekhez képest elkészítette a méltányossági nyugdíjigényléseket, különböző segélyezési kérelmeket, pályázatokat a klub tagságának és a község nyugdíjasainak. A segítő munka mindig sikerrel járt.

Visszatekintve a klub sok éves múltjára, tagjaink egyetértenek abban, hogy jó közösség jött létre, a sokszínű tevékenység utal erre. Nagyon fontos, hogy az egyszerű beszélgetésektől a színes, gazdag programokig, az utóbbi években létrejött énekkar - Benéné Müller Mária karvezetőnek köszönhetően - a kulturális rendezvények (települési, klubon belüli összejövetelek) mindig sikeres fellépései elismerést érdemelnek. Évek óta tartó testvéri találkozások fémjelzik a finn vendégekkel létrejött barátságot. 2011 szeptemberében is szeretettel várták őket tagjaink is, a település is.

Úgy érezzük, a tagoknak kikapcsolódást jelent a klubban való munkálkodás. A bizalom és az egymás iránti segítőkészség, szeretet hatja át a működést. Örömben, bánatban együttérzés, a mindennapok gondjaiban osztozás.

További célkitűzéseink, terveink remélhetőleg a fentiek jegyében valósulhatnak meg. Baráti légkörben fáradozni egymásért - legyen üzenet mások számára a jövőben.

„Legyen klubunk fémjelzője az összetartozás, szeretet és egymás segítése!"

Domonkos Aladárné elnök,
Rádócy Kálmánné titkár

Zob Álmos

Ma október 26-a van, s pontosan 40 évvel ezelőtt én már a mosonmagyaróvári kórházban feküdtem, haldokolva. Annyira megsebesültem, s olyan sok vért vesztettem, hogy nekem csak morfint adtak, hogy ne szenvedjek túl sokat életem utolsó pillanataiban.

Olyan sok sebesült került a kórházba és kevés orvos, hogy nem volt idő arra, hogy velem foglalkozzanak.

Én akkor diák voltam a főiskolán és résztvettem a nagy tüntetésben, ami aznap reggel kezdődött.

Először felvonultunk a rádióállomáshoz, s azt átvettük. Sokan voltunk, eleinte csak százan, de később már ezernél is többen. A város lakóinak nagy része csatlakozott hozzánk, fiatalok, öregek, egész családok még kis gyerekekkel is. Majd mentünk a rendőrséghez, meg a börtönhöz, ahol a politikai foglyokat szabadon engedtük. Egy darabig minden jól ment, csak akkor lett baj, amikor a határőrséghez érkeztünk.

Én az első sorban voltam, egy magyar zászlóval kezemben. Volt egy pár határőr kinn az épület előtt, de ők is barátságosnak néztek ki, azt hiszem még mosolyogtak is. Integettek a Magyar zászlóval. Szóval semmi veszélyt nem láttunk, s egészen a kapuig mentünk amikor, minden figyelmeztetés nélkül a lövöldözés megkezdődött. Csak akkor vettem észre, hogy géppuskák vannak körülöttünk, de álcázva, elbújtatva a bokrok mögött. Csapda volt, arra a célra, hogy fegyvertelen magyar embereket, diákokat, gyerekeket, asszonyokat, öregeket és még kisbabáikat is - amennyit csak lehetséges, legyilkoljanak.

Nehéz elképzelni, hogy Európában, a huszadik század közepén, még létezett egy olyan barbár, erkölcstelen állam, amelynek katonái ilyen tömeggyilkosságra képesek voltak. De gyávák is voltak, s amikor elfogyott a lőszer, akkor elfutottak, s parancsnokuk, Dudás százados elvtárs, átrohant a határon Csehországba.

Ez olyan gyorsan történt, hogy hiába próbáltam földre vetni a testemet, az első golyó az előttem lévő géppuskából már eltalált. De ez valami robbanó golyó volt, ami sok kárt okozott, s a testem még most is tele van kis srapnelekkel, ami ebből maradt. Kettő ilyen golyót kaptam, az egyiket a lábamba, ahol a combom nagy részét lerombolta, a másikat meg a hátamba, ami a medencecsontot áttörte.

Amikor a gépfegyversorozatoknak vége lett, akkor az ablakokból kezdtek lövöldözni, azokra a testekre, amik még mozogtak, nehogy sokan túléljék az öldöklést. Én is kaptam még több golyót, de ezek csak átmentek a testemen, nem okoztak sok kárt. Sok sebből vérezve, ott feküdtem a hideg cementen. Már csönd volt, csak a haldoklók nyögését és jajgatását lehetett hallani. Én később úgy hallottam, hogy száznegyven halott és körülbelül négyszáz sebesült volt. A legfiatalabb halott egy másfél éves kisbaba volt. Persze a kommunista elvtársak ezt később mind letagadták. "A hősies határőrök önvédelemből lelőttek egy pár alakot a fasiszta tömegből, akik fegyveresen megtámadták őket."

Én akkor meg voltam győződve arról, hogy a halál küszöbén állok. Semmi remény nem volt. Csak egy pár perc és én tudni fogom, hogy milyen a túlvilág. Kinek lesz igaza, a papoknak vagy a kommunistáknak? Közben a mosonmagyaróvári magyar katonák megérkeztek és fölrakták a haldokló testeket teherautókra, s vittek bennünket a kórházba. Ott is szerencsés voltam, a főiskolás barátaim megtaláltak, valahogyan sikerült egy autót eltéríteni, s vittek engem a nagyobb győri korházba.

Én voltam az első mosonmagyaróvári sebesült, aki a győri kórházba érkezett. Azonnal több orvos megvizsgált és kezdtek vérátömlesztést adni. Az volt a nagy kérdés, mit csináljanak velem, amputálják-e a bal lábamat, vagy próbálják megmenteni. Olyan sok vért vesztettem már, és olyan nagy része az izmoknak el volt pusztítva, hogy az egyik sebész szerint nem volt sok remény, hogy a lábamat meg lehetne menteni. De szerencsére a főorvos, akinek volt egy hasonló tapasztalata személyesen, amikor megsebesült a második világháborúban, az amputálás ellen határozott, s többen elkezdtek a szétszaggatott combomon dolgozni. Állítólag az operáció négy óráig tartott, de persze én már nem voltam ébren, s utána eszméletlenül feküdtem három napig.

Ha valaki mondta volna ezeknek az orvosoknak, hogy az a félhalott fiú, akit több mint tíz golyó ütött, és akinek a lábát majdnem amputálták, az három hónap múlva meg fogja mászni egyedül kelet Ausztriának egyik magas hegycsúcsát, a 2000 méter magas Hochschneeberg-et, azt teljesen őrültnek tartották volna. És ha ezt nekem mondta volna valaki, amikor én végre eszméletre tértem, - de megbénultan feküdtem az ágyban, olyan gyöngén, hogy még beszélni is alig tudtam - akkor én is ezt egy teljes lehetetlenségnek tartottam volna. Pedig éppen ez fogott történni.

Alsó testem béna volt két hétig, de aztán lassan elkezdtem mozogni. Nagy eredmény volt, amikor végre tudtam magamtól felülni az ágyban! Végül sikerült felállni és, mint egy kisgyerek, kezdtem a járást tanulni. De milyen nagyszerű volt, amikor végre az ápolónő segítsége nélkül tudtam vécére menni. De mindenki segített és drukkolt, hogy sikerüljön teljesen meggyógyulnom. A főorvos, nevére még mindig emlékszem: dr. Patkós, mindent megtett, hogy segítsen engem, s végül még azt is megengedte, hogy biciklizzek a kórház udvarán, mert szerinte az fontos volt, hogy gyakorlatozzam az izmokat a lábamon.

Közben Mosonmagyaróváron eltemették a sok halottat. Az újságban megjelent a halottak névsora, s még az én nevem is azok között volt. Ez valószínűleg azért történt, mert amikor barátaim engemet egyszerűen elraboltak az ottani korházból, ruháimat otthagyták, akkor a személyazonossági igazolványomat ott megtalálták, s feltételezték, hogy engem is kivittek a többi halottal együtt. Azt hallottam, hogy az újságban közölték a halottak nevét, s az én nevem is ott volt a listán. Hát nekem ez nem számított, de szegény szüleimnek tudatjára jutott ez a hír, s nagy szomorúságot okozott nekik. Szegény apám elindult Kisőrsről (ma Badacsonyörs, szerk.) motorbiciklivel Mosonmagyaróvár felé, de aztán útközben valakitől megtudta, hogy én csak megsebesültem, s megtalált a kórházban.

Sajnos sok rossz hír is volt, a szabadságharcunk elbukott, semmi segítséget nem kaptunk nyugatról, és a diktatúrát visszaállították az új orosz csapatok segítségével. A bosszúállás is megkezdődött. Decemberben már kezdték kutatni a kórházat is, hogy vannak-e ott a felkelők közül, s nekem többször kellett elbújnom. Azt is halottuk, hogy az orosz csapatok is rohangásztak Győr utcáin, fasisztákat kerestek és sok szerencsétlen embert agyonlőttek. Laci barátom, aki szerencsésen túlélte a mosonmagyaróvári vérfürdőt, meglátogatott a kórházban. Ő már kiment Ausztriába egyszer, de visszajött, hogy anyját meglátogassa Győrben, s hozzám is eljött. Sok érdekes dolgot mesélt, de nekem az tetszett legjobban, amikor elmesélte, hogyan csapták be az oroszokat. Ő a többi főiskolai hallgatókkal együtt, jól fel voltak fegyverezve, s azt hiszem még valami katonai gépkocsikat is szereztek, s vonultak az Osztrák határ felé. De megálltak a határnál és onnan felszedték a határjeleket, s visszavitték egy pár kilométerre Magyarországba. Amikor az oroszok odaérkeztek, mondták nekik, hogy ez itt már Ausztria, s ha oda belépnek, akkor az Amerikaiak atombombát fognak dobni Moszkvára. Na, az oroszok ezt nem akarták megkockáztatni és ott megálltak. A diákok meg egy pár napig ott maradtak ezen a kis sávon, csak ennyi maradt a szabad Magyarországból! Hát nekem nagyon tetszett ez a mese, s nagyon irigyeltem Lacit, hogy neki ilyen "klassz" élményei voltak.

Már december közepére nyilvánvaló lett, hogy se haza Badacsonyba, se Mosonmagyaróvárra a főiskolába nem fogok tudni menni anélkül, hogy a rendőrök elkapjanak és börtönbe dobjanak mint egy "reakciós" forradalmárt. Tehát elhatároztam, hogyha lehetséges, elmenekülök Ausztriába. A határt azonban már kezdték nagyon őrizni, s Ausztriába átmenni már nem volt egyszerű dolog. De én nem voltam egyedül olyan, aki még mindig szeretett volna a határon átkelni, sőt voltak többen még a kórházi alkalmazottak között is. Egy orvos szervezett egy olyan csoportot, ami a

Zob Álmos

határmenti vezetők segítségével tudna átmenni. Éngem is meghívtak, de 1000 Forintba került a csatlakozás, s nekem semmi pénzem nem volt. Szerencsére a sógorom, aki egy pesti orvos volt, éppen akkor meglátogatott, és szívesen adott nekem 1000 Forintot erre a célra.

Eddigre a sebeim már majdnem meggyógyultak, de még mindíg be volt kötve a lábam. A medencecsontomon keresztül még volt egy luk, ami nyitva maradt (nem gyógyult be teljesen egy évig, s amiből állandóan valami folyadék szivárogott). De ez nem volt probléma, csak minden nap egypárszor egy kis "hydrogenperoxide"-ot kellett becsöppenteni. A sebész úr szerint további orvosi kezelés már nem volt teljesen szükséges. Hát csatlakoztam a menekülő csoporthoz.

Éjszaka indultunk, először vonattal mentünk egy darabig, aztán átszálltunk lovaskocsikra. Négy vezetőnk volt, mi pedig lehettünk harmincan, vagy negyvenen. Kis utakon a szántóföldek között, minden falut elkerülve mentünk a határ felé. Nagyon ködös volt az idő, messze nem lehetett látni semmi irányba. Este megérkeztünk egy olyan helyre, ahol volt egy kis ház, és már olyan közel voltunk a határhoz, hogy onnan csak gyalog folytattuk az utat. Itt pihenhettünk egy darabig, s éjfél körül indultunk megint. Lassan és nagy csöndben követtük vezetőinket. Egy pár óra telhetett el így, amikor valami furcsa világosságot láttunk egy kilométerre előttünk. A vezetők azt mondták, hogy várjunk itt, amíg ők előremennek kideríteni, hogy ennek mi az oka. Hát sokáig vártunk rájuk és nekem ez kezdett gyanúsnak tűnni. Vagy eltűntek és itt hagytak bennünket, vagy a határőrök elfogták őket, gondoltam. Elhatároztam, hogy nem fogok tovább várni, s elindultam a sötétben egy másik irányban. De olyan sötét volt, hogy nagyon nehéz volt egy irányba menni, s csak lassan tudtam mozogni, nehogy nekimenjek valaminek, vagy belelépjek egy gödörbe. Talán egy félóráig mentem, amikor hirtelen hallottam egy lövést és láttam egy világító rakétát a levegőben. Öt perc múlva ez megismétlődött, de már közelebb volt, s a pillanatnyi világosságban láttam, hogy egy farkaskutya rohan felém. De nem volt semmi fegyverem, még egy bicskám se, úgyhogy ellenállásnak nem volt semmi értelme. Csak álltam mozdulatlanul, kezeimet a zsebembe dugtam, s vártam az elkerülhetetlen találkozást. Szerencsére a kutya megelégedett azzal, hogy a lábamba harapva fogjon, s mivel én nem mozdultam, nem akart több kárt csinálni nekem. Csak egy határőr volt vele, aki hamar odaért, és fogságba ejtett. Visszavitt a többi menekültek közé, ahol reggelig vártunk, aztán jött egy pár teherautó, s elvittek bennünket valami határőr központba.

Itt azoknak, akiknek volt személyazonossági igazolványuk, bepecsételték az igazolványukba, hogy határátlépést kíséreltek és elengedték őket. Akiknek nem volt igazolványuk, vagy gyanúsnak tűntek, azokat kihallgatták, s ha túl gyanúsnak mutatkoztak, akkor fegyveres kíséret alatt teherautón elvitték őket valahova. Én ebbe a csoportba kerültem. Körülbelül húsz embert tettek a teherautóba négy géppuskás őrrel. Ezeknek állni kellet, ami nagyon fárasztó lehetett. Szerencsémre, én kezdtem vérezni a sebeimtől, s olyan fáradt voltam, hogy nem tudtam állni. Így megengedték, hogy előre, a sofőr mellé ülhessek. Tettek egy fegyveres őrt mellém.

Megint éjszaka volt, amikor elindultunk. Egy darabig kis utakon kanyarogtunk, aztán végül elértünk az 1-es útra, ami Győrön keresztül Budapestre vitt volna minket. Elég reménytelen volt a helyzetem, csak az volt a kérdés, hogy Magyarországon maradhatok-e valami börtönben, vagy ki fognak-e hurcolni Romániába, és onnan Oroszországba, mint ami sok szegény magyar fiúval történt. Beszélgettem a sofőrrel meg a mellettem ülő őrrel, s amikor elmondtam a mosonmagyaróvári eseményeket nekik, megsajnáltak. Ezek csak katonák voltak, nem ÁVÓ-sok, nem voltak politikailag indoctrinálva. Nem szerették azt, amit nekik csinálni kellett a feljebbvalók parancsára. Így elhatározták, hogy engem el fognak engedni. Meg fogják állítani az autót, mintha valami baj lenne a motorral, s kilépnek az autó elé, felemelik a motorháztetőt. Ekkor én kiugorhatok az autóból és eltűnhetek a sötétbe. Ők fognak egy pár lövést kiadni az irányomba, de nem fognak jól célozni. Ebbe örömmel beleegyeztem. És pontosan így történt, én kiugrottam és rohantam az árokba, s gyorsan eltűntem a sötétben. Egy pár golyó elment a fejem fölött, de nem kergettek, s így csodálatos módon, megint szabad lettem.

Zob Álmos

Sortüzek 1956.
MSZMP Központi Irattára

Sebesültek: 85. Zob Álmos csípőlövés. Sümeg 1938. február 20.;
Langwéber Magdolna akadémista volt, feltehetően Badacsonyörsön lakott,
Győri Kórház száma: 12303
Adatok alapján KLO-ban nem szerepel.
A túlélő Zob Álmos visszaemlékezései: szűk baráti körben néhány évvel ezelőtt vendégünk volt itt Révfülöpön, az egykor tapolcai gimnazista, akkor mesélte el életének ezt a megrázó történetét.

Dianovics Béla

Partot ért a Révész

Ez év harmadik szerdáján Polgármesteri Hivatalunkban is jártak a Magyar Művelődési Intézet Képzőművészeti Lektorátus képviseletében Rieger Tibor szobrászművész, Pázmándi Antal keramikusművész, valamint Simonffy Szilvia művészeti főtanácsadó.

A Lektorátus tagjai a leendő helyszint is megtekintve zsűrizték Tarr Miklós szobrászművész Révész című alkotását, melyet Fürdőegyesületünk pályázati kezdeményezésére készített a mester. Szakértő vendégeink kérésére részt vettek a zsűri munkájában: Miklós Tamás polgármesterünk, dr. Horváth Gyula a Bahart Zrt. vezérigazgatója, Zsitnyányi István Fürdőegyesületünk elnöke, Müller Márton műszaki főtanácsosunk, Pupos Norbert étteremtulajdonos és e sorok betűvetője.

A verőfényes januári szerdán, a kikötői bejárás alkalmával, a lektorátus szakértői ajánlották a szobor kikötői elhelyezését, az egykori kikötői épületből igényesen átalakított kávéház legalsó teraszának délkeleti sarkában, arccal északnyugat felé. Ez az elhelyezés idézheti az alkotó egyik művészi üzenetét: kikötött a révész!

A Lektorátus nemsokára megküldi írásos véleményét Zsitnyányi Istvánnak, a szobor felállításában elévülhetetlen érdemeket szerzett egyesületi elnöknek. Ezen vélemény birtokában kezdődhet a szobor felállításához elengedhetetlen adminisztratív és pénzügy-technikai ügykezelés. Nem kizárt, hogy Révészünket már ezév júliusától láthatják kikötőnk sétálói és hajózó vendégeink.

A szobor kikötői elhelyezését engedélyező dr. Horváth Gyula vezérigazgató többek között elmondta „...társaságunk nevében messzemenően támogatom a szobor révfülöpi kikötőnkben való elhelyezését. A mű kifejezésre juttatja az ember uralmát az eszköz és a víz felett, azt a szabadságot is megjelenítve, amelyet a hajós népek képviselnek. A szobor erőt sugároz, amelylyel bizalmat lehet nyilvánítani annak érdekében, hogy a vízen átkelő ember és értékei biztonságban megérkeznek, révbe érnek."

Bízzunk abban, hogy településünk nyolcszáz éves fennállásának tiszteletteljes megemlékezéséül állítandó Révész szobra örök kedvence lesz Révfülöp, de a Balaton rajongóinak is!

Ruza József

Rianás

Szeretettel várunk mindenkit a VI. RÉVFÜLÖPI RIANÁS forralt bor főző és sütemény sütő versenyre, mely február 4-én szombaton 14 órától kerül megrendezésre a Halász utcában és a Tóparti Galériában. A forralt bor főző versenyre legalább két fős, vidám jeligével rendelkező csapatok jelentkezését várjuk.

A sütemény sütő versenyen minimum hat adagnyi, otthon elkészített finomsággal lehet indulni. Nevezési díj nincs, nevezési határidő: február 2.

További információ kérhető illetve nevezés Kondorné Pintér Zsuzsa művelődésszervezőnél. Tel.: 06-30-471-461-4

Nagyközségi Borverseny

Tisztelt Bortermelők! Az idei esztendőben is várjuk bormintáikat a hagyományos Nagyközségi Borversenyünkre, melyet február 10-én, pénteken 17.00 órai kezdettel rendezünk a Tóparti Galériában.

A borversenyre fajtánként 2 db. 0,75 l-es palackkal lehet nevezni, az alábbi adatokkal felcímkézve: a bor fajtája, a bor évjárata, a bor termőhelye, a termelő neve, címe.

Az első fajta nevezése ingyenes, minden további fajta nevezési díja: 500 Ft.

A minták leadhatók a versenyt megelőzően a Könyvtárban, vagy a Tóparti Galériában:

február 8-án szerdán 11-16 óráig
február 9-én csütörtökön 10-14 óráig
február 10-én pénteken 9-11 óráig.

február 10-én (pénteken) 11 óra után - az előkészítő munkálatok miatt- már nem tudunk bormintákat elfogadni.

Információ: Kondorné Pintér Zsuzsa
Tel: 06-30/471-4614

A Magyar Kultúra Napja

– a Himnusz születésnapja –

Fotó: Kalmár

1989 óta országszerte január 22-én ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját.

A dátum ahhoz kötődik, hogy Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon fejezte be a Himnusz megírását, mely költemény Erkel Ferenc zenéjével 1903-ban lett országunk törvénybe foglalt himnusza. A Magyar Kultúra Napján rendezett megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk hagyományainknak, ráirányítsuk a figyelmet a múltunkat idéző tárgyi és szellemi értékekre. A jeles nap előestéjén rendezett ünnepségünkön kezdésként megemlékeztünk a közelmúlt magyar kultúrájának meghatározó alakjáról, Cseh Tamásról, aki január 22-én lett volna 69 éves. A Himnusz meghallgatása után dr. Hafenscher Károly, az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ vezetője osztotta meg a magyar kultúrával kapcsolatos gondolatait a megjelentekkel. Láthattunk filmrészletet Márai Sándornak, az egyik legkülönösebb életúttal rendelkező 20. századi magyar írónak az Eszter hagyatéka című kisregényéből készített filmből, meghallgathattuk a Kállai kettős dallamait a Csík Zenekar és a Szeged Táncegyüttes előadásában, melyet Kodály Zoltán, a 130 éve született háromszoros Kossuth díjas magyar zeneszerző írt 1951-ben, elhangzott Bartók Bélának, a 20. század egyik legnagyobb zeneszerzőjének az Este a székelyeknél című közismert darabja és meghallgathattuk a magyar kultúra emblematikus alakjának, Bródy Jánosnak a Ha én rózsa volnék című dalát. A műsorban közreműködött Gosztola Anett, aki Brahms darabot játszott csellón, valamint Horváth Fanni és Szabó Friderika, akik egy-egy magyar költő versét adták elő. A műsort követően, az est zárásaként a Kosztolányi Dezső regénye alapján készült Aranysárkány című film került vetítésre.

Fotó: Kalmár

Köszönet a közreműködőknek, mindazoknak, akik megtisztelték jelenlétükkel rendezvényünket, valamint Kovács Péternek, aki az est folyamán vetítésre került hang- és képanyagot összeállította, szerkesztette. ***P.Zs.***

Ez egy ilyen szakma...

– A Révfülöpi Téli Esték februári előadásai elé –

Életvitelünk ideális komfort lehetőségeinek megteremtéséhez nélkülözhetetlen különféle szakmai tevékenységek igénybevétele.

Bába, orvos, dadus, óvónő, tanítók-tanárok, egyházi személyek, fűszeres, asztalos, vizesek, mozdonyvezető, pilóta és sorolhatnám oldalakon keresztül azon mesterségeket, melyek művelőinek segítsége nélkül más, minden bizonnyal, szegényesebb lenne életünk.

A mindennapjainkat könnyítő mesterségek művelőitől kapott segítséget, munkájuk eredményét, hasznosítjuk életünk során. Van kedvenc fotelunk, cipőnk, de vannak tanárainktól kapott szép gondolatemlékeink is.

Kerülnek tárgyi- és gondolat környezetünkbe olyan dolgok és emlékek, melyek értéke nem azonnali hasznosságuktól függ.

Februári télestei vendégemként két olyan személyt láthatunk-hallhatunk, kérdezhetünk, akiknek mesterség-gyakorlata kihatott eddigi életünkre, így vagy úgy!

Szóban forgó vendégeim kiválasztása szándékolt.

Dr. Magyar Zoltán kétszeres olimpiai bajnokunk. Ma már állatorvos, a Magyar Torna Szövetség elnöke. Magyar Zoltán olimpiákon felmutatott „szakemberi” teljesítménye mérhető, mondatni kegyetlenül konkrét! Magában hordozta az örök dicsőséget, de a korrigálhatatlan bukást is!

Az örökös dicsőséghez – vagy bukáshoz – vezető út a tudásukat szenvedéssel megváltó, született zsenik számára is kegyetlen! Ehhez a kegyetlen életúthoz is kell egy társ! Az ilyen társ könyörtelenül kegyetlen ember, kinek becsületes mestersége: edző, ő a mester!

Az évtizedeken keresztül együtt küzdő-harcoló mester és tanítvány közös munkájának sikere sem garantált, hisz mi van akkor, ha a kritikus pillanatban kápa mellé nyúl a tanítvány? Mi van, ha a riválisoknak látványosabb programot ötlött ki a mester?

Dr. Kocsis Kálmán vezérőrnagy mesterségbeli teljesítménye egy sajátos követelmény rendszer miatt nem mindig látványos! Elmondható ez annak ellenére, hogy munkásságának nemzetközi sikereit tengerentúl is süvegelték. Napjaink biztonságkultúrájára ma is vigyázó jogász ugyancsak egy szakma fanatikusa. Hazánkat szolgálta nagykövetként is, de tanácsadóként rakta le alapjait egy nem magyarországi titkosszolgálatnak is! Mindezek mellett megoldott más izgalmas nemzetbiztonsági ügyet is. A nemzetközi elismertségű szakembertől kérdezhetnek hallgatóink bármit a februári estén. Őszinte izgalommal várom: tudunk-e olyan jót kérdezni, amire nem válaszolhat tábornok vendégünk! Biztosak lehetünk, hogy az esetleg elhagyandó válasz izgatja majd legtovább fantáziánkat

Ruza József